

له ناپو څخه د اکراین هیلي؛ له باران نه ناوې ته کښېناستل

خبر:

د مارچ پر ۲۸ مه د چهار شنبې په ورځ، د اکراین ولسمشر پیټرو پروسینکو د ۲۰۱۸م لپاره ناپو ته د اکراین د ورگډېدو په ملاتړ د کلني ملي پروگرام په اړه فرمان لاسلیک کړ.

د ولسمشرۍ ماڼۍ د رسنیزو خدمتونو د راپور پر بنسټ، د دې ستراتیژۍ بنسټیزه موخه د اکراین لپاره د همغږۍ رامنځته کول دي، چې د ناپو غړیتوب تر لاسه کړي. (سرچینه: ZN UA)

تبصره:

تر دې وړاندې د مارچ پر ۲۱ مه د اکراین د ولسمشرۍ ماڼۍ رسنیز مرکز د پیټرو پروسینکو یوه وینا خپره کړه، چې له آلمانی وړځپانې (هامبرگ ماڼیام) سره یې په یوه مرکه کې ویلي و: «موږ له ناپو سره د غړیتوب لپاره ځانگړې هڅې پیل کړي. زموږ موخه په راتلونکو لسو کلونو کې د دغه تړون غړیتوب تر لاسه کول دي».

له شک پرته، د اکراین د ولسمشر دا ډول څرگندونې د روسیې فدراسیون او لوېدیځ تر منځ له وروستیو ترینگلو اړیکو سره جوختې شوي دي.

د ۲۰۱۸م د مارچ پر ۲۱ مه د روسیې ولسمشر فدارلي پارلمان ته په خپله کلنۍ وینا کې هغه ننگونې په گوته کړې، چې لوېدیځ ورسره مخ کېدونکې دي، په دې برخه کې یې د روسیې ساینسپوهانو له لورې د نویو لاسته راوړنو یادونه وکړه، چې نوې پرمختللي وسلې یې ښه بېلگه ده. د روسیې چارواکو له لورې په تېرو دوو کلونو کې دا ډول په ډاگه ځان ښودنه نه وه شوې.

د مارچ پر څلورمه د انگلستان په سالیسبوري کې یوه پېښه را منځته شوه چې پکې سرگي سکریپال او د هغه لور، چې د روسیې د وسلوال پوځ پخوانی کارمند او دوه اړخیزه جاسوس و، په زهرو مسموم شول. دا پېښه د دې لامل شوه، چې روسیه او یو شمېر لوېدیځ هیوادونه د اکراین په گډون یو د بل له خاورو څخه یو شمېر ډیپلوماتان وشړي.

د روسیې فدراسیون او د لوېدیځ هیوادونو تر منځ په اړیکو کې د کړکېچ او نویو بدلونونو په اړه خبرونه هره ورځ په سرتکو کې راځي. د بېلگې په ډول، په اروپایي ټولنه کې د پردې تر شا له روسیې سره اړیکې د خرابۍ لور ته روانې دي. د ډیویچ ویله (DW) د خبر پر بنسټ، اروپایي کمیسیون د مارچ د ۲۸ مې په وړاندې کړل شوي پلان کې پرېکړه کړې، چې د ټانکونو او نورو درنو وسایلو د لېږد په موخه به د پلونو، لویو لارو او د اورگاډو د امنیت او خونديتوب څارنه کوي.

د دغو نویو کړکېچونو د علت په اړه لاندې ټکو ته اشاره کوو:

په هر حال، پوتین هیله من دی چې له لوېدیځ سره اړیکې عادي حالت ته راوړي او په ځانگړې توگه له امریکا سره چې په بشپړه توگه یې اړیکې ورسره ترینګلې شوي.

د مرستو ډاډ چې امریکا او سوریې ته ورکول کېده، هغه هیلې چې د امریکا د نوي ادارې مشرتابه، ترمپ ته ورکول کېدې او دغه راز د صبر او امید پالیسې چې له اروپا سره مخ ته وړل کېده، دا ټول هغه څه دي چې روسي فدراسیون ترسره کړي، خو په وروستیو کې نوموړی فدراسیون پوه شو، چې اقتصادي بندیزونه به د اروپایي ټولنې غړي هیوادونه سملاسي او یا وروسته دې ته اړ کړي، چې د روسیې پر وړاندې داسې گامونه اوچت کړي، چې دوی یې هیله نه لري.

د روسیې کورني او بهرني سیاسي حالت یو ځل بیا د پوتین پام ځان ته واړوه او وپوهېد، چې یو بهرنی دښمن د لوېدیځ په څېره کې د امریکا په مشرۍ شتون لري. د روسیې فدراسیون له لورې د شخړو را منځته کول په طبعي ډول د اروپا او امریکا له لورې متقابل عمل له ځانه سره لري. نو په دې حالت کې موږ باید د شمالي اتلانتيک یا ناټو تړون ته د اکرین د ورگډېدو د هیلو په اړه غور وکړو، چې د اکرین ولسمشر پیترو پروشینکو یې په اړه فرمان هم لاسلیک کړی دی.

د اوکراین په اړه باید ووايو، چې په ناټو کې غړیتوب به اکریني وگړو ته هیڅ گټه ونه لري، ځکه د ۲۰۱۴م په پسرلي کې اکرین ته تش په نامه د «نړیوال جمعي امنیت» یا «د امنیت په اړه د نړیوال تضمین» واقعیت ښه څرگند شو. ښه بېلگه یې په اکرین کې د روسیې نظامي مداخله وه، کله چې د «هنګري هوکړې» یو تضمینونکی په خپله تړون ماتوي او د یو غاصب په څېر د سوېل ختیځ اوکراین یوه برخه اشغال او له خپلې خاورې سره یې نښلوي او نور تش په نامه «تضمینونکي» د پردې تر شا د خپلو گټو او خونديتوب لپاره ورسره هوکړه کوي او د دوه مختوب په پلمه یوازې تشه اندېښنه ښيي.

«نړیوال امنیت» او تش په نامه «نړیوال قانون» له تېر ایستلو پرته بل څه نه دي، ځکه هر دولت یوازې او یوازې د خپلو ملي گټو د تامین لپاره کار کوي او له نورو ټولو نړیوالو اصولو څخه د وسیلې په توگه د دې گټو د ډاډمنتیا لپاره کار اخلي. په نړۍ کې د نن ورځې د کمزورو خلکو حالت همدا دی. د اکرین په گډون دوی ټول د لویو قدرتونو له غوښتنو سره سم یرغمل شوي او دې ته اړ ایستل کېږي چې په بېلابېلو قدرتونو پورې ځانونه وتړي، تر څو د بل قدرت له جنایتونو څخه ځان وژغوري، خو د کوچنیو ملتونو پر وړاندې دوی په جنایتونو کې یو له بل سره کوم توپیر نه لري او ټول په یوه درجه کې ځای لري.

د حزب التحریر مرکزي مطبوعاتي دفتر ته

لیکوال: په اکرین کې د مطبوعاتي دفتر مشر فاضل امزیوف

ژباړن: عبدالله لطفی

۱۴۳۹ هـ.ق، د رجب ۱۶ مه

۲۰۱۸ م، د اپریل ۳ مه